

Nummers uit de jaren 40 kruiden de circusacts van de familie Ronaldo.

Ronaldo kampeert deze zomer met familie voorstelling in Antwerpen

SWINGEND CIRCUS

Voor de 25ste Zomer van Antwerpen mag Circus Ronaldo zijn tenten opslaan op het Antwerpse Eilandje voor de voorstelling 'Swing'. Die schotelt je klassieke circusacts voor, net als de capriolen van één stuntelige, maar hartverwarmende clown, en overgiet dat alles met een saus van swingmuziek uit de jaren 40.

MAGALI DEGRANDE

T 'Swing' blijft dagelijks tot en met 24 augustus op het Eilandje in Antwerpen.
Tickets: www.zva.be
★★★★★

Al jaren is Circus Ronaldo een begrip. Het begon allemaal toen Adolf-Peter Van den Bergh, geboren in 1827, op zijn vijftiende van huis wegliep om als een

paardenknecht mee te gaan met het Duitse circus. Hij oefende hard en veel en kon zich uiteindelijk opwerken tot acrobater, ruitser. Zo plantte Van den Bergh de zaadjes voor het circus van vandaag, waarin bekende namen als Danny Ronaldo nu plaatsmaken voor de jonge en zevende (!) circusgeneratie van de familie.

Roos wordt prei

Afgelopen theaterseizoen ruilde Danny Ronaldo zelf immers zijn vertrouwde circus tent in voor de toneelzalen. Hij speelde er de Dood in de gesmaakte jeugdtheatervoorstelling *Doe de groeten aan de ganzen* van Het Paleis en de Nwe Tijd. Zijn jarenlange ervaring met uitgesproken mimiek speelde in zijn voordeel om die passage niet onopgemerkt voorbij te laten gaan. En intussen zag Danny's 24-jarige zoon Nanosh zijn kans om een eigen circusvoorstelling te maken.

Die show, waarvoor Nanosh twee andere mannen en drie vrouwen rond zich verzamelde, baadt in de sfeer van de jaren veertig: nummers als *Bum and Coca-Cola* van The Andrews Sisters en *It don't mean a thing* van Duke Ellington dragen daar zeker toe bij. Al konden we ons niet van de indruk ontdoen dat de nummers soms ook wat

werden gebruikt als 'vuilsel'. De acts in *Swing* zijn vrij klassiek gehouden: zo is er een trapeziste, een koorddanseres en een zangeres. En uiteraard ook een clown die alles in het honderd laat lopen (Cornel

De acts in Swing zijn vrij klassiek gehouden: er is een trapeziste, een koorddanseres en een zangeres. En uiteraard ook een clown

Didier). Nog voor alles begonnen is, loopt hij al rond met een bordje 'The End' en als hij een roos wil goochelen om een van de vrouwelijke artiesten te paaien, toert hij per ongeluk een prei uit zijn hoed. Niet dat we zulke dingen nog niet eerder hebben gezien, maar bij het jongste telgen van het publiek is dat stuntelen een succesformule die blijft werken.

Smachten naar de trapeze

Dat Nanosh die clown niet zelf speelt, zoals zijn vader wel vaak deed, is ook een overwogen keuze: hij voelt zich nog te jong. Bovendien is hij de enige van het gezelschap met een CE-rijbewijs en komt al het transport én de eindverantwoordelijkheid van de voorstelling op zijn schouders te

recht. We zien hem dus vooral technische acts doen: borden draaien en jongeren. Zijn *moment de gloire* komt ergens halverwege in de voorstelling als het hele team hem borden komt aanreiken

en het zweet van zijn voorhoofd komt vegen. Het is teamwork, waarin hij toch duidelijk als ster naar voren wordt geschoven. Het nog niet, maar het potentieel is er duidelijk wel.

Ook van Laure Osselin gaan we nog horen: niet alleen toont ze zich zeer behendig aan de trapeze, ook het stukje toneel dat ze rond haar act breit waarin ze doet alsof die trapeze een verboden vrucht is die niet voor haar is weggelegd, is heel knap gedaan. Voorzichtig draait ze erom, om dan uiteindelijk met een wilde blik en haast seksuele drang haar haren los te maken en zich op het tuig te werpen alsof het haar doodgewaande minnaar was. Benieuwd wat dat gaat geven als de Françaïse volgend seizoen ook haar opwachting maakt in *Anatomie van pijn*, de nieuwe voorstelling van Lies Pauwels voor NTGent.

